

Sjörövarare gör succé

SJÖRÖVARE är vi allihopa — alla vi som berövat havet dess skatter med våra utsläpp — både från land och till sjöss — alla vi som seglar under dödens bekvämlighetsflagg. Jolly Rogers grinande kranium och benknoteryss.

Den tesen driver trettongöteborgare ombord på en f d dansk fiskebåt som lila-målad och under namnet Old-Bi lämnat de döda skeppens kaj under Gullbergs fäste för att i denna julmånad segla åt det håll Skansenjonet visar — Bohuslän.

Men kajen ovan Älvbron lär också ha drömmarnas kaj — och drömmar har de tretton: folk med anknytning till teater, musik och bildskapande i någon form.

Det hände sig i Hamburgsund i lördags att åttskilliga barn i 6–10-årsåldern samlats på bryggan invid färjeläge för att undervissas i teaterlek — för att förvandla sig till sjörövarare med några kulörta trasor och lite smink: enkla medel med förbluffande effekt. Men maskering måste börja inifrån. Det betonade deras piratmunderade lärare. Ruskiga är och präktiga blåttor i all åra men viktigt är att också uppleva hur det känns att bära dem.

OCH SÅ BÖRJADE dessa vuxna teaterprunter berätta om Svarta Molly — den pjäs de längre fram på dagen skulle uppföra ombord inför hugad byggpublik! Molly är huvudperson — ett mystiskt kvinnövan som bör havet till. Hon lockar sjörövarare med skatter men den väg hon visar tycks aldrig ge den vinning de väntat. Därmed går de skepp som inte följer henne i kvav.

Svarta Molly! Kanske har folk ett i det s k Sjörovarprojektet både Sjörovar-Jenny och Svarta Malin i tankarna när de skapat henne — eller något svartmåligt och tabubelagt med samma initialer som S:t Maria. Men ju mer vi fick höra desto mer började sådana associationer att bloka. I stället vaknar känslan av ett moraliskt spår. Och den ledtråden fick ett märkligt ryck från Herran!

Norrlän började toner av trumpet skalla mellan Hamburgsunds hällar — en långsam vals. Den hörde minnsann hemma i den solvarma skärgårdsmiljön.

Med den nalkande musiken följde ett skepp: bak en trosvinst pekande kluyvarbom reste sig bländande vita segel med Joh. 3:16 i toppen — frikyrkobåten Elda. Så hände gvarmtusigt scenograferade piratskutan Old-Bi hamnat i evangelisten Johannes fläckfria segelsällskap. Men ytterligheterna berör varann. I varje fall tycktes 3:16 ge nyckelordet till Mollys hemlighet och skatt: var och en som tror må icke förgås utan hava evigt liv!

Nu låg Elda jämsides med Old-Bi och tycktes finna anledning att stanna i sällskapet. Nu hade trumpetaren gått över till O store Gud och slog därmed den teaterpedagogiska verksamheten ur brådet. O gode Gud — kan han då inte stoppa sordin i tuten suckade vi och vinkade avlärande med instrumentlisten. Men ombord fanns bekante "Taren" Abrahamsson. Med oomständlig skepparcharm passade denne samme estrådor på att välsliga hela kajen och vände våra vinkar i vilgighet. För Elda visade sig ha stannat upp för lin-fjärjen Elvira och hennes wire för att undvi-

Teater

Sjörovarprojektet
Svarta Mollys skatt
av Kent R Andersson
Regi: Kent R Andersson
Scenografi: Bibbi Forsman
Kostym: Åsa Bergdahl
Musik: Mats O Hansson
I rollerna: Lisbeth Johansson, Hans Rosenfeldt, Calle Lindbom-Kolstad, Johan Paulsen, Britt Andersson, Anders Eriksson, Catharina Bergil, Michael Calvert, Bibbi Forsman, Kristina Ros

Sjörovarskeppet gör strandhugg i Strömstad 23/7, Lysekil 27/7, Kungälv 29/7, Hönsö 31/7.

ka så sorgliga saker som en gång hände hennes namne Madigan.

NU VAR DET DAGS för de unga att visa vad de utbildats för — att slå skräck i Hamburgsund eller åtminstone ge publicitet åt de miljövärnande piraterna och deras propagandapjäsa. De stormade in i några större butiker och på ett ställe resulterade deras sorti i ett beblut regn av godis. Någon enskilda vän av ordning bad visserligen rövarborden att dra åt halsen men de flesta tog upptåg med solig ro — precis som man väntat av ett Kamomillasamhälle där brandstationen annonserar om rök makrill — hur i all världen det rökandet gått till.

Några timmar senare var det dags för Svarta Molly att framträd på däckstjörna. Sångspelet Svarta Mollys skatt spelades ombord på en gammal fiskebåt. Där sluter den kicke skeppsgossen ont. Där finns endags Eno som sett mer än de flesta.

En viktig roll har franske kocken Maurice. Han bjuder bara på brust och skulle för länge sen ha hängts upp i ränkorna om han inte vetat att impregnera skepparnas bekante "Taren" Abrahamsson. Med oomständlig skepparcharm passade denne samme estrådor på att välsliga hela kajen och vände våra vinkar i vilgighet. För Elda visade sig ha stannat upp för lin-fjärjen Elvira och hennes wire för att undvi-

Bild: LEIF ÅKERSTRÖM

en serie klädvärt längs förstaget en lustig signalsvit.

Mats O Hansson har skrivit musik. Hans sånger har en tilltalande enkelhet som gör dem hanterbara för en yngre publik. För även under själva föreställningen får de unga sjunga med på ett hörn.

Tio aktörer och en dragspelare medverkar och den bemanningen ger ett utmärkt personalleri. Där finns Lisbeth Johanssons — inte minst visuellt — minnesvärda Molly. Där gör Anders Eriksson

en festligt matlög krumelur av sin kock — för att sedan röja resning och skärpa som styckets rökbeov — Den svarte piraten. Styrka i både sång och aktion visar Johan Paulsen i miljömedvetne Eno's nyckelposition. Sjörovarprojektet har backats upp av landstinget och naturvårdsverket. Det har välslignats — inte bara av Elda utan hela Sjöfölketsförbundet. De som satsat pengar på företaget har inte kastat dem i sjön.

Ingvar Söderskog